

Λύσεις Ιστορίας Γενικής Παιδείας 25/05/2006

ΟΜΑΔΑ Α΄

Θέμα Α1

A.1.1. Σχολικό βιβλίο, Β΄ τόμος, σελ. 83-84: «Δύο συνθήκες Ελλάδα».

A.1.2. Σχολικό βιβλίο, Α΄ τόμος, σελ. 154-155:

- Στις τελευταίες δεκαετίες του 19^{ου} αιώνα πραγματοποιείται και η δεύτερη επανάσταση στα μέσα μεταφοράς.
- η παράγραφος που αναφέρεται στη μηχανή εσωτερικής καύσης
- (σελ. 155) «Παράλληλα μεταφοράς»
- επίλογος: Στο διάστημα ενός αιώνα ολόκληρους πριν.

Θέμα Α2

A.2.1.

α	Λ
β	Σ
γ	Σ
δ	Λ
ε	Σ

A.2.2.

α. Εγκάρδια συνεννόηση: (σχ. Βιβλίο, Β΄ τόμος, σελ. 54). Η εγκάρδια ή τριπλή συνεννόηση (Αντάντ) ήταν ένας από τους δύο συνασπισμούς που βρίσκονταν αντιμέτωποι στην Ευρώπη, λόγω του ξέφρενου ανταγωνισμού στους εξοπλισμούς, στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Είχε ως μέλη της αρχικά τη Γαλλία, την Αγγλία και τη Ρωσία. Αργότερα στο συνασπισμό προσχώρησαν και άλλα μέλη, όπως η Ελλάδα.

β. Άξονας Ρώμης – Βερολίνου: (σχ. Βιβλίο, Β΄ τόμος, σελ. 36). Ο άξονας Ρώμης – Βερολίνου, η σύναψη συμμαχίας δηλαδή ανάμεσα σε Ιταλία και Γερμανία, είναι η νέα πραγματικότητα που δημιουργήθηκε στην Ευρώπη του 1936. Η αδυναμία της Κοινωνίας των Εθνών και η αναποφασιστικότητα των δημοκρατικών κρατών να παρεμβαίνουν δυναμικά σε θέματα εξωτερικής πολιτικής ενθαρρύνουν τα φασιστικά καθεστώτα. Έτσι η Γερμανία πλησιάζει την Ιταλία με σκοπό να βοηθήσουν τα στρατηγό Φράνκο να ανατρέψει τη δημοκρατική κυβέρνηση στην Ισπανία. Αργότερα στον άξονα θα προσχωρήσει η Ιαπωνία και θα υπογραφεί το αντιδιεθνιστικό σύμφωνο, με σκοπό την υποστήριξη όλων των φασιστικών καθεστώτων.

γ. Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ: (σχ. Βιβλίο, Β΄ τόμος, σελ. 266). Μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η Γερμανία και η Ιαπωνία, ηττημένες, συνθηκολογούν. Η κίνηση αυτή έδωσε ως καρπό, στα 1946, τον ΟΗΕ, με έδρα τη Νέα Υόρκη. Σε αυτόν τον οργανισμό οι αποφάσεις λαμβάνονται από το Συμβούλιο ασφαλείας,

όπου πρωτεύοντα ρόλο έπαιζαν οι πέντε νικήτριες δυνάμεις του Β' παγκόσμιου πολέμου, Μ. Βρετανία, Εν. Πολιτείες, Σοβιετική Ένωση, Γαλλία, Κίνα. Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ διευθύνει τον οργανισμό και μεριμνά για την εκτέλεση των αποφάσεών του, με σκοπό τη θεμελίωση της ειρήνης σε γερές βάσεις.

ΟΜΑΔΑ Β'

Θέμα Β1

(σχ. Βιβλίο Α' τόμος, σελ. 288)

Από την εποχή περίπου των Χάντι Χουμαγιούν οι Κρήτες επιζητούσαν δικαιότερες και φιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις από την Πύλη, σύμφωνα και με την υπόσχεση των Μεγάλων Δυνάμεων. Όμως, λόγω ακανθωδών προβλημάτων που διαιωνίζονταν, δόθηκε σύντομα το έναυσμα στους Κρήτες για επανάσταση, στο πλαίσιο της οποίας επέδωσαν στους αντιπροσώπους των Δυνάμεων στα Χανιά υπόμνημα διαμαρτυρικό (14 Μαΐου 1866), στο οποίο διεκτραγωδούσαν την κατάσταση στο νησί και επιζητούσαν σχετική αυτονομία ή ένωση της νήσου με την Ελλάδα.

Πράγματι, δεν είναι λίγα τα προβλήματα που επισημαίνουν οι Κρήτες στο υπόμνημά τους. Βαρύτατοι, εξαντλητικοί φόροι, που συνεχώς αυξάνονταν, παντελής έλλειψη δικαιοσύνης και σωστής εφαρμογής των νόμων, ανάξια δικαστήρια.

Οι Κρήτες κάνουν λόγο βέβαια και για ανάσχεση της λειτουργίας των σχολείων, ενώ όσα ελάχιστα λειτουργούσαν ήταν υποτυπώδη και συντηρούνταν με πολλούς οικονομικούς κόπους από τους Έλληνες. Οι ίδιοι φρόντιζαν και για τους λειτουργούς της εκκλησίας. Συνεχίζοντας οι Κρήτες στο υπόμνημα παραπονούνται ότι δέχονται διακρίσεις στις δημόσιες υπηρεσίες, στερούνται δε κάθε τεχνικό έργο που ένας ελεύθερος λαός έχει εξασφαλίσει ως αυτονόητο δικαίωμα. Ο επίλογος των Κρητών στο απόσπασμα είναι δηλωτικός της απόγνωσης και καταπίεσης που υφίσταντο. «Είμαστε ολοκληρωτικά δούλοι των Τουρκοκρητών».

Θέμα Β2

(σχ. Βιβλίο Β' τόμος, σελ. 164)

Το ιστορικό παράθεμα αναφέρεται στην Οικονομική κρίση του Μεσοπολέμου (1929-32) που σκίασε την προσαρμογή των Ην. Πολιτειών αλλά και των Ευρωπαϊκών κρατών σε ένα κλίμα ειρήνης μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Πέρα από τις οικονομικές επιπτώσεις της «παγκόσμιας πτώχευσης», το «κραχ» είχε και τεράστιο πολιτικό αντίκτυπο. Ο πολίτης χάνει την εμπιστοσύνη του στους κρατικούς μηχανισμούς, ενώ οι φιλελεύθερες συνταγές φαίνονται αναποτελεσματικές μπροστά στην ολοένα αυξανόμενη ανεργία και χρεοκοπία. Στον αέρα της υψηλίου υπάρχει μια δυσπιστία προς το αστικό και δημοκρατικό πολίτευμα, στη φιλελεύθερη οικονομία, στη δύναμη του μεσαιού κοινωνικού στρώματος. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μεγαλώσει η «ψαλίδα» ανάμεσα με μεγαλοαστούς και μικροαστούς, δημιουργώντας ιδεολογική αστάθεια, που θα αποτρέψει τη δημοκρατία από την ομαλή λειτουργία της. Έτσι, με εξαίρεση τις

Ην. Πολιτείες και τις Δημοκρατίες της Δύσης, και παρά την ύπαρξη της Κοινωνίας των Εθνών, η μεγάλη αυτή οικονομική κρίση, σε συνδυασμό με το φόβο που φώλιασε στις ψυχές των προλεταρίων, θα ωθήσει στην υποστήριξη εθνικιστικών και ολοκληρωτικών πολιτικών λύσεων, έξω από το πνεύμα της δημοκρατίας και του φιλελευθερισμού. Ειδικά σε χώρες όπως η Γερμανία, η Ιταλία, η Ισπανία, ο ολοκληρωτισμός θα αποδειχθεί η μόνη ελπίδα των μεγαλοαστών ώστε να κατευνάσουν τα εξαθλιωμένα και εξαγριωμένα πλήθη. Δυστυχώς η ανατροπή των δημοκρατιών δε θα είναι η μόνη επίπτωση της μεγάλης κρίσης. Ο Φασισμός και ο Ναζισμός θα υπερισχύσουν στην Ευρώπη και θα οδηγήσουν τον κόσμο στην περιπέτεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου.

